

Division

Section

SCC
8341

✓
Remonstrant

Pamphlets v. 27

Digitized by the Internet Archive
in 2014

May-Geschenck

8

Wende

REMONSTRANSCHEN

Ghemeynten.

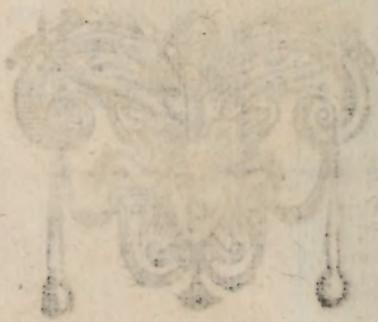
Gedruckt int Jaer ons Heeren 1621.

Handwritten title or text at the top of the page, possibly a name or date.

Small handwritten text or mark located below the top title.

REMONTSTRANSCHER

Handwritten text or signature below the main title.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a date or a reference.

MAY-LIEDT

Iesus Christus spreekt tot syn Bedroefde Bruyt.

Op de wyse
vanden L X V I, Psalm.

Off

Nerio schoonst van u Ghebnyren.

I.

Staet op myn Brupt/ myn schoone Vrouwes/
Leght aff u swart en treurich kleedt,
Versmachtet niet in uwen rouwe
Daer in ghy steeds u w' tijdt besteedt.

II.

Siet hoe den winter is verstreucken/
En laet de soete somer-tijdt/
Haer vrechdich groene hoofst booztsteucken/
Welck aller dieren hert verblijdt.

III.

II. Ghelijck het groene krupt verstorven
Dooz Hagel/ Sneeuw/en lange borst,
Niet altijs blijft in d'aerd' verborghen/
Maer schoon/vol crachten daer uyt borst.

IV.

Soo zult ghy doek niet altijs swerven
In liiden/ Crups/ off cprannp/
Ghy zult u Bypdegom verwerpen
Tot troost aen uwe rechter sy. Hebt

D.

III. Hebt goeden moet/ vreesst gheen Tyrannen
Hoe machtich dat sy zijn/ off sterck/
Ich zal se doch als kaff uytwannen/
En doens' vergaen met al haer werck.

D I.

Tot u sal ick niet vzeucht intreden
Soo ghy lanckmoedelijck verwacht/
En tot myn dienst bereypt u leden/
My liebende uyt aller kracht.

D I I.

IV. Myn hoven staen vooz u ontfloten/
Myn kelder is u opghedaen/
Treet in/ soo wert ghy obergoten/
Met heylsaem vrucht. Treet moedich aen.

D I I I.

Vreesst niet u Brayd'-gom te belijden/
Al woont ghy by een boos gheslacht/
Wilt by vooz my ter doot toe strijden/
Soo toont ghy eerst dat ghy my acht.

I I I.

V. Dan wil ick u soo hooch weer eeren/
Dat ick u in myns Vaders tent/
Sal voeren/en van u daer weeren
Vrees/droefheyt/pijn/en swaer elent.

I I.

Mijn schaduwē sal u bedecken/
Mijn rechterhand sal u ombaen/
Mijn liefd' sal tot u soo wijt strecken
Dat ghy sult nemmermeer vergaen.

MAYSCHEN
MORGENSTONT

Geestelijke Meditatie. Liedt.

Op de vyfde alst begint.

I.

Wat is de Meester wijs en goet
Die alles heeft ghebout/
En noch in wesen blyben doet
Dat s' menschen oogh aenschout.

II.

Die 'sweereelts wyden ommering/
Nopt uytgewaecht/ betwaecht;
En dooz ghepaste wisseling/
Het soet noch soeter maecht.

III.

Nu is de Winter/ doz en schrael/
Met al syn onlust heen/
En d' Aerde heeft booz dese mael
Haer lijden affgeleen.

IV.

Dies is de tijdt weerom ghekeert/
Waer in natuyr/ verjongt/
Haers milden scheppers goethept eert/
En met syn gaben pronckt;

V.

De May/ wiens soetheyt soo ver streckt
Dat zijn ghedachtenis/
In 's menschen geest al vreuchd' verweckt
Eer hy booz handen is:

VI.

De May het schoonste van het Jaer;
Daer alles in verfraeyt/
De Lucht is soet/ de Son schijnt klaer/
'tGewenschte wintjen waeyt.

VII.

Het Dautjen/ inde koele nacht/
Wordt ober 'tVelt verspreyt/
Waer door de heel naturre lacht/
En is vol danckbaerheyt:

VIII.

De Aerd' is met ghebloemt gheciert/
Het Bijken ga'ert syn was/
Het Leeuwerickjen tiereliert/
En daelt op't nieuwe gras:

IX.

Het Bloempjen dringt ten knoppen uyt/
'tGheboomte ruycht van loff/
Het Deetjen scheert het klaber-kruyt
Graech van het Veltjen off:

X.

Elek Diertgen heeft syn vollen wensch/
En quel begheert leyt stil/
Behalven in den dwasen mensch/
Dooz syn verkeerden wil.

De

¶ I.

De Mensch van ware Deuchden leech/
En vol van sotten lust/
Hem zelfs en and'ren in de weech/
Vernooyt syn eyghen rust.

¶ I I.

Dit leven/ twelck alleen niet ende/
Maer hoert oock is van duy?
En licht van zelfs slaet tot ellendt/
Maect hy sich dobbel zuy?

¶ I I I.

't Dee woert ontzielt/ syn eyndt is snel
En zijns doots pijn niet groot:
De mensch/ doot menich ziel-ghequel/
Sterft meer dan eenen doodt.

¶ I I I I.

Ach! had de mensch (soo waer syn stant
Dol hert; en sinnen bzeucht)
Off sonder Deuchde/ min Verstant;
Off by't Verstant/ meer deucht.

¶ I I I I I.

Ach! waren alle Menschen wijs/
En wilden daer by wel:
De Aerdt waer haer een Paradijs/
Nu isse meest een Hel.

E N D E.

Sam.

